

Duše - Gott, Karel

Říkala, že asi neuměl bych s ní jen tak snít
Klopívala řasy, za ruku když chtěl jsem ji vzít
Říkala, že duší měl bych ji mít rád
Já – ač se to nesluší – musím se jí smát

Pokud je mi známo, duše je prý míň nežli stín
O duši je psáno, že je hořká víc, nežli blín
V duši smutek sedí – čeká, neví nač
S duší srdce sousedí – a slyší její pláč

Jen pláč – jen pláč – jen pláč – jenom pláč
Jen pláč – jen pláč – jen pláč – jenom pláč